

[Landbrugsministeren.]

med det Formaal for Øje at forsyne det indenlandske Forbrug. Det er her særlig Husmandsbruget, man tænker paa. Jeg har altid sagt, at det forekommer mig, at Hensigten med saadanne Tilskud maa være, at man støtter et Arbejde, som paabegyndes, og som man mener kan have nogen Interesse og faa nogen Betydning. Derimod har jeg altid været betænkelig ved, at man fortsætter gennem Aarene med et saadant Tilskud, idet det efterhaanden let kan komme til at virke som en Sovepude, og det kan ogsaa let efterhaanden bevirke, at man lægger Beslag paa saa mange Midler, at det er umuligt at optage nye Opgaver. Men da man har anført — og med Rette —, at der her er et saadant nyt Arbejde i Gang, vil jeg ikke modsætte mig denne Forhøjelse.

Derimod maa jeg modsætte mig de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, idet de alle gaar ud paa enten en Forhøjelse af Beløbet eller ogsaa en mindre Nedsættelse end den af mig foreslaaede.

Det ærede Medlem, der talte paa Partiet Venstres Vegne, hævdede, at det er en uforsvarlig Nedsættelse, der her er foreslaaet af mig og af Udvalgsflertallet. Hele Nedsættelsen andrager imidlertid kun ca. 10 pCt., eller nøjagtig den samme Nedsættelse, som er foreslaaet paa Finansloven overfor lignende Bevillinger, der gives til det samme Erhverv, som faar de Bevillinger, her er Tale om, men som er givet paa særlig Lov. Naar man sammenholder dette med de Udtalelser, der ikke een, men mange Gange fremsættes af det ærede Medlems Parti om meget større Nedskæringer, saa forekommer det mig ejendommeligt, at man her paa dette Punkt, hvor det rammer en selv, vil modsætte sig en Nedsættelse paa 10 pCt. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for Udvalgsflertallets Ændringsforslag og stemmer imod Mindretallets.

Viggo Hansen: Det ærede Medlem Hr. Raunkjær mente, at den konservative Ordfører sikkert ikke med Glæde gaar med til denne Nedsættelse af Bevillingen til Afkomsundersøgelser. Nej, det er mig ikke nogen Glæde at gaa med til Nedsættelser af nogen Art overfor Husdyrbevillingerne, der i Forvejen i 1927 er blevet skaarret saa grundigt ned, at det havde været meget paakrævet, om de kunde være blevet opretholdt i deres nuværende Størrelse. Men naar man paa alle andre Omraader kræver Ned-

sættelser, saa maa vi, som Landbrugets Repræsentanter, heller ikke vige tilbage for en Nedsættelse paa dette Punkt, og det har jeg da heller ikke villet. Naar det ærede Medlem mener, at Afkomsundersøgelserne er et særdeles vigtigt Led i Husdyrbruget, saa kan jeg give det ærede Medlem fuldstændig Ret deri; men Bevillingen er jo dog ikke brugt, og jeg er ogsaa noget i Tvivl om, hvorvidt man i den kommende Tid vil faa Brug for større Beløb, end den nugældende Bevilling andrager. Med de nuværende Priser paa Avlsdyr og i det hele taget den i den sidste Tid saa stærkt afsvækkede Interesse for vort Mejeribrug tror jeg, at den Bevilling, der her er foreslaaet, vil være tilstrækkelig til, at man fremdeles kan foretage disse Undersøgelser; jeg tror, at de Rejsr, som jo egentlig er det, Pengene gaar til, fortsat vil kunne foretages i det fornødne Omfang, ogsaa indenfor den her foreslaaede Bevillings Ramme.

Raunkjær: Den højtærede Landbrugsminister henviste ligesom ved første Behandling til det Krav, som fra mit Partis og andre Partiers Side i denne Tid stærkere og stærkere fremholdes, nemlig Nødvendigheden af en nedadgaaende Tilpasning af Statens Udgiftsbudgetter. Ja, det er det, der har været Ledemotivet for os til at følge den højtærede Minister saa langt, som vi har anset det for forsvarligt; men jeg vil gerne bede den højtærede Landbrugsminister og Tingets Medlemmer om at erindre, at der vel ikke er noget Omraade, hvor Kravet om nedadgaaende Tilpasning mere virkningsfuldt er gennemført end netop paa dette Omraade, idet der her i Samlingen 1926—27 blev foretaget en Nedskæring med 30 pCt.

Hvad der her foreslaas, er det første Punkt vedrørende en Tilpasning i en Retning, med Hensyn til hvilken Ministeren bebrejdede os manglende Villighed til at følge ham. Ministeren nævnte, at det her drejede sig om ca. 10 pCt. Det er nu dog ca. 13—14 pCt., og selv om disse Beløb hver for sig maaske kunde synes temmelig ringe, kan de dog samlet virke ret afgørende. Disse Bevillinger er ved Lovgivningen bundet til bestemte Formaal, og jeg maa maaske her tillade mig den indskudte Bemærkning, at jeg vilde ønske, man ved fremtidige Revisioner af Husdyrloven kunde komme ind paa at give større Frihed i Anvendelsen af Bevillingerne og ikke som her binde dem til ganske bestemte Formaal, saaledes at man, hvis man sparer Penge paa